

talt sig mod det her foreslaaede, nemlig at der skal gives *Adgang* til at kunne yde Tilskud til en rationel Udryddelse af Rotter i vedkommende Kommune, det vil sige til at udrede en Udgift, som de under andre Omstændigheder skulde have Overørighedens Tilladelse til at udrede; denne Adgang faa de ved denne Lov; om de ville benytte sig af den eller ikke, er en fuldstændig fri Sag. Man maa give Ministeren Ret i, at naar saa mange Kommuner ikke interessere sig saa meget for Sagen, at de ville have Tvang, medens andre Kommuner interessere sig saa meget for den, at de ønske, at Tvangsloven skal fortsættes, saa har han en god Støtte for sit Standpunkt, naar han siger, at man saa skal overlade det til Kommunerne, om de ville eller ikke. Der er ganske vist den Ulempe derved, at naar en Kommune vil udrydde Rotterne og en anden ikke vil, er den Kommune, der ikke vil, udsat for, at Rotterne — og navnlig de gamle Rotter ere jo meget kloge — gaa ind i Kommunen. Det var derfor, at vi i sin Tid fik den Lovgivning, der paabød alle Kommunerne at gøre noget; men man antog, at den Kommune, der paa den Maade fik Indvandring i stort Omfang, selv vilde tage fat og gøre noget for ikke, som der bliver sagt ved Siden af mig, selv at være til Rotterne. — Der burde, synes jeg, ikke være nogen Betænkelighed ved at gaa den her foreslaaede Vej, naar man ikke har den Betænkelighed, som jeg paapegede, og som netop var Grunden til de videregaaende Foranstaltninger, der var Genstand for den udløbende Lov. — At Statskassen yder indtil 18,000 Kr. i Henhold til § 2, synes jeg heller ikke giver Anledning til nogen Betænkelighed, det er en Adgang og et Maksimumsbeløb, der er foreslaaet. Og naar de Herrer gøre sig bekendte med Indholdet af § 2 ville de se, at man med nogen Ret kan sige, at det til Dels er en Bevilling af videnskabelig Natur, idet Pengene skulle kunne anvendes til Forsøg med Hensyn til Udryddelse af Rotter og Anskaffelse af rottedræbende Midler. Endvidere skulde Staten gennem disse Forsøg og Anskaffelser opnaa, at de Staten tilhørende Ejendomme blive befriede for Rotteplagen, som man virkelig er berettiget til at kalde det, og det vilde være godt, hvis man virkelig kunde befri de Staten tilhørende Ejendomme og Etablissementer for Rotter og samtidig faa fremmet disse Forsøg med Hensyn til Anskaffelse af rottedræbende Midler og videnskabelige

Undersøgelser om den mest rationelle Fremgangsmaade i saa Henseende. Efter den gamle Lov var det 30,000 Kr. aarlig, der var Tale om. Den højtærede Minister har oprindeligt foreslaaet 10,000 Kr. — saa vidt jeg husker. Naar Folketinget enstemmigt har foreslaaet dette Beløb forhøjet til 18,000 Kr., maa jeg antage, at der bag ved dette Tal vil findes en vis Plan, en vis Kalkulation over, hvorledes dette Beløb skulde anvendes. Der er jo, hvad vi ikke maa glemme, det ejendommelige ved hele denne Sag, at man ikke er naaet til og ganske sikkert aldrig naar til at kunne fastslaa, hvilken økonomisk Fordel Rotteforfølgelsen bringer. Det er jo for dem, der med saa megen Styrke forfægtet det Standpunkt, jeg ogsaa indtager — det var mig, som første Gang havde den Ære at fremsætte Forslag om Rotters Udryddelse her i Danmark —, en uheldig Stilling, naar man ikke med et Tal kan eftervise, hvor stor den økonomiske Fordel har været. Ja, hvorvidt der overhovedet har været nogen økonomisk Fordel, lader sig jo slet ikke fremstille. Men mange have dog udtalt til mig, at de have været glade ved Loven, og at de ere blevne befriede for Rotter gennem de Bestræbelser, der ere udfoldede i de 3 Aar.

Under disse Omstændigheder anbefaler jeg Lovforslaget til uforandret Vedtagelse. Skulde Forlangendet om Udvalgsbehandling blive fastholdt, er det jo efter de Regler, som i alt Fald min Gruppe følger, en given Sag, at det vil blive vedtaget. Det forekommer mig rigtignok, at der for det ærede 9de kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) ikke er nogen Anledning til at modsætte sig en Udvidelse af Kommunernes Selvstyre paa et enkelt Punkt, og jeg er overbevist om, at det ikke er de 18,000 Kr. og deres Anvendelse, han har noget imod. Jeg vil derfor henstille til det ærede Medlem at overveje endnu en Gang, om det skulde være nødvendigt at underkaste dette Lovforslag en Drøftelse i et Udvalg. Det er jo af en ganske uskyldig Beskaffenhed, og det er enstemmigt vedtaget af Folketinget. I hvert Fald, jeg anbefaler Lovforslaget til uforandret Vedtagelse og hurtigt Fremme.

Breinholt: Da jeg ganske kan slutte mig til den sidste ærede Talers Udtalelser, og da jeg, hvis jeg skulde fortsætte, kun vilde kunne give en mat og derfor ganske overflødig Gentagelse af dem, frafalder jeg Ordet.